

uitgevoerd, is weinig op te maken. De staakmolen beheerst de duinen waarin links en rechts enkele huizen van de Albertuswijk. De datering - na de verplaatsing - doet vermoeden dat ENSOR de molen etste uit het geheugen of aan de hand van een foto.

Wie de eigenaars of exploitanten van de Albertusmolen allemaal geweest zijn heb ik niet achterhaald. De parochieregisters met hun schaarse informatie (b.v. over 't beroep van de overledene) laten ons in de steek. Uit een kadastraal document weten we dat Frans DECLERCQ, de oudere broer van Pieter Jan, de Albertusmolen kocht in 1849. Frans was getrouwd met Regina ROUSSEAU (Oudezele in Fr.-Vlaanderen, bij Cassel 1805-1889). Hun jongste kind, Carolus Ludovicus (Mariakerke 1848-1869) stierf goed twintig jaar oud, als molenaarsknecht, in zijn vaders woning Albertuswijk. Heel waarschijnlijk is de oudste zoon Frans Leopold DECLERCQ (Mariakerke 1845 - Oostende 1919) zijn vader opgevolgd. En die F.L. DECLERCQ zal wel de laatste mulder geweest zijn op de Albertusmolen alhier.

Volgens G. DEVENT werd onze molen overgebracht naar De Haan in 1880 (cf. G. DEVENT, De Oostkunst van toen... - Van de Wiele, Brugge, 1982, p. 146 en "Zee en Duinen" ib. 1991, p. 64). Waarschijnlijk gebeurde die verplanting enkele jaren later. De kadastragegevens van HOLEMANS en DENEWET leren ons dat de molen afgebroken werd in 1887. Wegens het officiële karakter van die informatie hou ik het bij die laatste datum.

In zijn eerste werk (p. 146) vermeldt G. DEVENT nog volgende bijzonderheden over de Albertusmolen. In 1912 was de molen eigendom van MALFEYT en in 1925 van DELEERSNIJDER. De laatste jaren draaide hij nog met twee wieken tot 1933. Het jaar daarop werd hij gesloopt. Op p. 145 drukt DEVENT een indrukwekkende foto af van de molen uit ca. 1908. De gewezen staakmolen van Mariakerke staat er gemonteerd op teerlingen, met een dubbele zoldervloer. Of hij in die gedaante, vóór zijn verplaatsing naar De Haan, de Mariakerkse duinen heeft versierd weet ik niet. Volgens die foto moet hij in elk geval een prestigieuze verschijning geweest zijn en als een machtige reus de Albertuswijk gedomineerd hebben. Die laatste foto betekent voor de Albertusmolen een apotheose.

VERDEDIGINGSBOUWWERKEN LANGS DE KUST

Historici nemen vandaag zowat alles onder de loupe en te melden valt, dat in 1992 een essaybundel gewijd werd aan "Kustverdediging". Meteen de titel van een uitgave bezorgd door de Nederlandse Stichting Menno van Coehoorn en in de handel gebracht door de uitgeverij "Walburg Pers", gevestigd te Zutphen (ISBN 90-6011-793-X, prijs : 751 BEF). Een behoorlijke prestatie, gedegen van thematiek en verzorgd van voorkomen, en dan doel ik zowel op de tekst als op de illustraties. Eén der overzichtsartikelen handelt over de "Bouw en inrichting van de Atlantikwall" (door Rudi ROLF, een specialist in de materie). Terwijl in een ander artikel de "Batterie Deutschland" opduikt die in Wereldoorlog I Bredene "teisterde"; een foto visualiseert het reuzekanon, dat, ik citeer de tekst van de auteur, "model stond voor het ontwerp van de batterij (...) bij Boudewijnkskerk op Walcheren" (o.c. p. 52)

Emile SMISSAERT